

UTDRAG AV FOREDRAG I BODØ LØRDAG 7. SEPTEMBER 1985

Om to dager er det velgerne selv som skal avgjøre hvilken kurs Norge skal ledes etter i de kommende fire år. Alt tyder på at det går mot et meget jevnt og spennende valgoppgjør, - mellom to regjeringalternativer som er klarere og mer forskjellige enn på lenge.

På den ene side har vi et Arbeiderparti som vil regjere med støtte av SV. Mye taler for at Arbeiderpartiet og SV nå vil kunne samarbeide bedre enn tidligere, - de blir jo stadig likere hverandre.

På vår side står det borgerlige samarbeidsalternativ som velgerne vet vil følge en stø kurs i sikkerhetspolitikken og i arbeidet for å styrke landets økonomi og alles velferd.

Vår kamp mot prisstigningen har lagt det grunnlag for ny vekst for Norge, som vi ser resultatene av idag. Vi kan glede oss over stigende produksjon og økende sysselsetting. Dette har ført til en optimisme og pågangsmot i norsk arbeidsliv, som lover godt for fremtiden.

Regjeringen må sørge for at den økonomiske politikk fortsatt bidrar til å begrense kostnadsstigningen av hensyn til konkurranseevnen. Men det kreves mye mer: Vi

har også lagt opp til en omfattende innsats for å øke kompetansen og styrke produksjonsevnen. Vi satser offensivt for å stimulere privat initiativ og de skapende krefter.

Det er en særlig viktig oppgave å satse på undervisning, forskning og annen utvikling av kompetanse i Nord-Norge, slik at landsdelen fortsatt kan bygges ut til en landsdel som kan hevde seg i konkurransen med andre. Sammen med den aktive vilje til satsing og nyskapning som vi ser i nord-norsk næringsliv, vil arbeidet for å øke kompetansen styrke grunnlaget for fortsatt vekst i nord-norsk næringsliv.

Vi har nettopp fått etablert siviløkonomutdannelsen her i Bodø, Universitetet i Tromsø blir styrket og vi er kommet langt med planene om å bygge ut havbruksforskningen ved Nordland Distriktshøyskole, - for å nevne noen av de tiltakene som er med på å skape gode faglige miljøer som er av avgjørende betydning for næringsutviklingen, og derved også for sysselsetting og bosetting i Nord-Norge.

Vi legger ikke skjul på at situasjonen ikke er problemfri for Nord-Norge. Befolkningsutviklingen og legesituasjonen er - særlig i Finnmark - eksempler på at situasjonen ikke er tilfredsstillende. De nye tiltak som nå blir gjennomført for å sikre legedekningen i Finnmark er imidlertid samtidig bevis på at myndighetene tar dette meget alvorlig, - og at vi vil satse for Nord-Norge.

Men har det egentlig noen hensikt ensidig å konsentrere oppmerksomheten om de problemer som fortsatt finnes? Kan ikke slik ensidighet lett føre til at man får en følelse av oppgitthet, som igjen bidrar til øket fraflytting? Vi skal arbeide aktivt for å løse de problemer som finnes, men vi må samtidig vise at det gamle ord om Nord-Norge som "mulighetenes landsdel" også stemmer med virkeligheten. Vi er innstilt på å gjøre vårt for å virkeliggjøre disse positive fremtidsutsikter for Nord-Norge.

Men Nord-Norges utvikling henger også nøye sammen med utviklingen for resten av landet. Det aller viktigste er derfor at vi i årene som kommer sørger for at den positive nye vekst for Norge som vi nå kan glede oss over, får fortsette.

Det borgerlige alternativet vil føre den økonomiske og sosiale vekstpolitikken videre, og fortsette utviklingen mot et mer mangfoldig og et livligere samfunn.

Arbeiderpartiet frister med løfter og såkalte garantier om å bevilge tallrike milliarder ekstra til nær sagt alle formål - unntatt forsvaret.

Arbeiderpartiet bryr seg ikke lenger om de sterke advarsler som det selv ga for noen år siden, om skadevirkningene for oss alle av for sterk stigning i de offentlige utgiftene. Det bryr seg ikke om advarsler fra fremragende fagfolk, som viser at vi kanskje bevilger og låner ut for meget fra staten allerede.

Arbeiderpartiet vil friste velgerne inn på en vei som i virkeligheten fører ut i en hengemyr, med en ny runde kraftigere prisstigning, kostnadsstigning og dyrtid. Og det vil igjen føre til at flere norske produkter blir for dyre, at tusenvis av norske arbeidsplasser vil bukke under i konkurransen med utlandet, og at industriproduksjonen vil synke igjen, slik den gjorde da Arbeiderpartiet styrte sist. Følgene av en slik politikk for Nord-Norge kan enhver tenke seg.

Arbeiderpartiet mener selv at dets forslag vil øke utgiftene på statsbudsjettet slik at de i 1989 blir 11.5 milliarder kroner høyere enn etter Regjeringens opplegg. Hvor mye penger er dette? Det er mer enn staten får inn i inntektsskatt fra personer og bedrifter tilsammen! Dette gir en anelse om den brutale skattepolitikk som det kan bli nødvendig å føre, dersom man vil prøve å gjennomføre alle løfter og garantier fra Arbeiderpartiet.

Men Arbeiderpartiets løfter vil koste enda meget mer enn de sier selv. Man må være forberedt på at løftene bare i det ene året 1989 vil koste 10.000 kroner mer pr. skattyder enn vår vekstpolitikk. Og likevel våger Arbeiderpartiet å hevde at skattene ikke skal øke, selvom det overtar. Det prøver å få folk til å tro at man kan øke utgiftene enormt uten at skattyterne får noen større regning! Men man vet jo av erfaring fra tidligere Arbeiderparti-styre hva dette vil føre til i praksis: Dyrtid og høyere skatter!

Erfaringene viser at Arbeiderpartiets løfter ikke er til å stole på. Forrige gang Arbeiderpartiet vant et valg på store løfter var i 1977. Men etter at løftene hadde hjulpet Arbeiderparti til makten, ble de brutt så å si alle sammen. Et av de klareste bruddene fikk vi når det gjaldt Arbeiderpartiets løfter til pensjonistene. Siste gang Arbeiderpartiet vant, hadde de lovet pensjonistene en årlig økning på 6 prosent mer enn prisstigningen. De siste årene under Arbeiderpartiets styre kom man ned til en økning på under 1 prosent; på under en sjettedel av det de var lovet!

Arbeiderpartiets løfter vil heller ikke denne gang kunne bli oppfylt, men forsøkene på å gjøre det, vil skape en ny og farligere prisstigning enn den forrige inflasjonsbølgen som Arbeiderpartiet skapte, med dyrere varer, usikre arbeidsplasser, fler konkurser og et fattigere Norge enn vi ellers kan få.

Vi har skapt ny vekst for Norge. I dag ser vi de positive resultater av stimulerende skattelettelser for personer og bedrifter, bedre vilkår for frivillig sparing, mer effektiv konkurranse, større handlefrihet. Mer og bedre undervisning og forskning gir fordeler for oss alle. Fremgangen må fortsette. La ikke Arbeiderpartiet ødelegge den!

Vi vil fortsette arbeidet for reell vekst, for å skape et bedre grunnlag for større innsats, med særlig vekt på bedre kår for barnefamiliene, større offentlig innsats for de syke, og bedre omsorg for de eldre.

Vi arbeider for det åpne samfunn - der myndighetene ikke alltid skal bestemme over og gjøre alt, der du kan høre mer enn én radio og kan se mer enn ett TV-program, der butikkene er åpne når det er best for kundene, der kvinner og menn har den samme frihet til å velge, der legene får lov til å helbrede mennesker også i fritiden, der byråkratiet gjøres enklere og vennligere.

Vi vil bygge et velferdssamfunn, og et samfunn der menneskene er frie, likeverdige og velstilte: Men det kreves mer: Vi vil også ha et samfunn der menneskene angår hverandre og føler for hverandre. Og dette samfunnet kan bare skapes og sikres i et samspill mellom myndigheter, frie organisasjoner, og innsatsvillige enkeltmennesker, som er preget av byggende holdninger, og som tar konsekvenser av at det er større å yte enn å kreve.

Men vi må også - for å sikre fred i frihet - fjerne enhver tvil om at Norge søker sin trygghet i verden i et tillitsfullt og forpliktende samarbeide med våre venner og partnere i den vestlige allianse, i NATO.